

je na očesu, dočim sta še čez dan mirno kramljala za pečjo s sosedi. Dne 4. aprila je Smodej zatislil svoje oči v 79. letu starosti. Bil je že od nekdaj naračnik »Slov. gospodarja« in sploh katoliškega časopisja, ustanovni član Bralnega društva v Braslovčah, pozneje pa tudi ustanovni član Bralnega društva v Orli vasi. Smodej je bil veren katoliški mož, v vseh političnih vrtincih pa zvest pristaš katoliške smeri. Cerkveni pevski zbor mu je zapel v slovo žalostinko. — Kar nadomda pa je pobrala božja poslanka istotam tudi Franca Breznikarja, p. d. Prodnicarja, v 83. letu starosti, ki je še prejšnji dan marljivo hodil kropit rajnega soseda Smodeja. Smrt Prodnicarjevega očeta je tužno odjeknila po soseski in vseh braslovški fari, saj so se pri Prodnicarjevih z veseljem pripravljali na novo sv. mašo, ki jo bo imel čez tri mesece v Braslovčas sin Viktor. Pa božji načrti so nam neizsledljivi. Obema družinama izrekamo sožalje — rajnima pa bomo poklonili molitve!

Po 60 letih gospodarenja umrl. Kdo ni poznal Mikejevega očeta v Pamečah? Velikonočni zvono so tužno oznanjali, da je zatislil oči širom priljubljeni vrli narodnjak, gospodar, dober faran Jurij Šavc. 81 let je dočakal, nad 60 let je gospodaril marljivo ter je preizkusil dokaj vselegra pa tudi žalostnega. Bil je član okrajnega zastopa v Slovenjgradcu, dolga leta tudi občinski odbornik. Kar je pa še posebno dičilo njegov ugled, je bilo cerkveno ključarstvo sosedne

trobliske, pozneje tudi anovske cerkve. Utrujenemu očetu naj bo zemlja lahka — žalujočim pa naše sožalje!

Samski gospodar umrl. Na Marijin praznik, 25. marca, je v Sv. Rupertu nad Laškimi umrl po dolgem hiranju vrli samski gospodar na Mlakah Karel Ulaga. V svetovni vojni si je v svojem 30 mesečnem ujetništvu na Ruskem nakopal bolezen, ki mu je končno uničila življenje. A vendar je bil ves čas nadvse skrben gospodar v svojem skritem zatišju; ob strani vrle sestre-gospodinje si je pomnožil z neutrudljivim delom svoje premoženje, pri tem pa podpiral vsako dobro delo v župniji in občini. Vsak trudni popotnik, ki je šel po dolgi poti iz Štor in Celja proti domu, se je moral pri njem zglasiti, da se je ob prijaznem razgovoru pokrepčal dušno in telesno. Umrl je kot zvest Marijin družbenik na Marijin praznik, 53 let star. Dobri Karel, počivaj v miru!

Žrtev materinstva. V Trobendolu, župnija Sv. Rupert nad Laškimi, je 5. aprila umrla kot žrtev materinskega poklica gospodinja Jožefa Zeme, stara 41 let. Mož je moral en dan prej odriniti v Ljubljano na orožne vaje, mati s petimi nedoraslimi otroki pa je morala v postelj, katero je drugi dan zamenjala z mrtvaškimi parami. Uboga mati, ti si končala svoj križev pot; mi pa vemo, da je križev pot najbolj ravna pot v večno veselje. Bog naj tolaži toliko preizkušena moža-vdovca in uboge otročije sirtve!

Žepne svetilke

izdeluje domača tvornica

RUDOLF PASPA
Zagreb, Koturaška 69

slavo s štiridejansko igro »Materin blagoslov«, s telovadnimi vajami, deklamacijami itd.

Mala Nedelja. Slomškovo prosvetno društvo nastopi v nedeljo, 14. aprila, v tukajšnji dvorani z novo petdejansko kmečko igro »Krivda na krivdik«, ki pretresljivo slika ljubezen do kmečke grude in doma ter trdosrčnost vaškega skopuha. Ne manjka pa tudi šaljivih prizorov.

Kapela. Čeprav je bila Bela nedelja še zares bela, hladna radi preostalega snega, vendar ni bila kos, da bi našim vročekrvnežem ohladila vročo kri. Zato so ponovno mladi nepopoljšljivi uporabili hladno orožje — nož ter izvedli težke operacije na rokah dveh fantov, ki se pa pri obeh niso popolnoma posrečile, zato jih morajo nadaljevati v bolnišnici. Tudi ognjeno orožje so hoteli uporabljati, toda krepka roka naših orožnikov jih je zasačila in odvedla na varno. Komur bi se posrečilo iztreti te grde razvade iz teh krajev Slovenskih goric, bi si zaslužil posebno odlikovanje, če že ne Noblovo nagrado! Ker je ta podivjanost prešla doraščajoči mladini že v meso in kri, prosimo merodajne, da najstrožje postopajo proti tem razvadam, ki škodujejo tujskemu prometu in narodnemu ugledu ob severni meji. — V zadnjem času smo doživeli kar dva požara radi nesreče, ki sta povzročila ogromno škodo. — V začetku marca se je vršil vinarski tečaj, ki je radi skrbi prirediteljev in odličnih govornikov uspel proti pričakovanju. Enako dobro je uspelo pozneje predavanje o kmetijstvu, ki ga je priredil odbor KZ. G. predavatelj je s svojim nazornim podajanjem žel velike uspehe.

Dravsko polje

Dravsko polje. Hodil sem po prostrani ravnini Dravskega polja in videl, kako se je na marsikateri njivi sušil na soncu raztrošen gnoj. Kmetje! To ni prav! Gnoj je bogastvo. In vi ga pustite, da se suši in izhlapeva. Suh gnoj je malo vreden. Vseeno je, če bi samo stelo nastlali po njivi. V gnoju se nahaja kakor žganje lahko hlapljivi amonijak, ki je važna hranilna snov. Če ta izhlapi, je gnoj skoraj brez vrednosti. Poznam kmeta, ki za vsak ogon posebej raztroši gnoj in ga takoj poderje. Tudi ko ga dovažate na njivo, delajte večje kupe, da se gnoj manj presuši. Nič za to, če ga je treba malo dalj vreči z vilami pri trošenju. Vi trosite gnoj zato, da z njim gnojite zemljo in dobite na ta način čim več od nje, ne pa zato, da bi ga sušili! Kaj takega si lahko privoščijo samo v Banatu, kjer z njim kurijo.

Vurberg. Namesto venca na grob rajnega g. župnika Alojzija Kokelja je podarila Hranilnica in posojilnica v Vurbergu za gradnjo lavantini-

Dopisi

Dravska dolina

Maribor. Magdalensko predmestje je dobilo svoje Prosvetno društvo. V nedeljo, 7. aprila, dopoldne je bil pri Sv. Magdaleni v cerkveni dvorani ustanovni občni zbor. Predsednik Prosvetne zveze g. dr. Josip Hohnjec je v svojem govoru zavrnil kriva kulturna načela, ki danes vladajo v svetu in so povzročila toliko zla, ter je obrazložil tiste prosvetne smernice, ki mora po njih sledovati naša krščanska in narodna prosveta. Društvo, kateremu je pristopilo mnogo članov, želimo najboljšega uspeha!

Maribor. Mariborski dijaki, člani krožkov Slovenske dijaške zveze, priredili v nedeljo, 14. aprila, v dvorani Zadrudne gospodarske banke ob osmih zvečer prvo akademijo. Na sporedu so: petje, zborna recitacija in misterij »Mrtvaški ples«. Vstopnice so v predprodaji v prodajalni Tiskarne sv. Cirila na Aleksandrovi cesti.

Slovenske gorice

Sv. Ana v Slov. goricah. Naši mladi in Marijin vrtec so nas na belo nedeljo zelo razveselili z ljubezavno misijonsko igrico: »Tam daleč za morjem...« Dvorana je bila polna. Fantovski odsek in Dekliški krožek pa pripravljata dve presrečljivi igri: »Razvalina življenja« in »Teofilus«.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Dekliški krožek vzpirajo za svoj materinski dan v nedeljo, dne

14. aprila, lepo igro »Kapelica v gozdu«. Dobiček je namenjen novemu domu.

Sv. Trije kralji. (80 letnica.) Na prijaznem holmčku Slovenskih goric kraljujejo Sv. Trije kralji župnije Sv. Benedikta. Dne 5. aprila 1860 je zagledal tukaj luč sveta naš 80 letnik Vinko Skamlič, kateri ta dan obhaja tudi svoj god. Po dovršeni orglarski šoli v Ljubljani je precej let organistoval pri Sv. Andražu v Haložah in v Cirkovcah na Dravskem polju, kjer je imel trgovino in gostilno. Na svojem malem posestvu v Sesterzah pri Pragerskem preživlja dneve visoke starosti. Ostra zima ga je zlomila in vrgla v posteljo, iz katere sedaj ob sončnih dneh že po malem zapuša in si krepča rahlo zdravje pri dobrinah pomladnega oživetja. Vzgojil je devet otrok, a nenadna smrt 24 letne hčerke Kariine ob koncu 1938. leta ga je potrla. Njegovi znanci mu k njegovemu dvojnemu jubileju iskreno častitamo z željo, da dočaka trden še dokaj sončnih pomladi v krogu svoje družine!

Sv. Jurij ob Ščavnici. Bralno društvo je na velikonočni ponedeljek igralo poljsko dramo »Mutec osojski«. Dvorana je bila natlačeno polna, vstopnic je zmanjkalo, a še jih je nekaj moralo oditi domov. Gledalci so bili kljub neprijetni stiski zadovoljni, kar je bil dokaz, da je bila igra, čeprav težka in obsežna, dobro podana. — V nedeljo, 14. aprila, po večernicah bo naša mladina priredila v Pergerjevi dvorani materinsko pro-

Oče zamorec — mati Eskimka. — Lars Normann, mlad švedski raziskovalec, je prebil pet mesecev v Grenlandiji. Tam je srečal najbolj čudnega mešanca, mladega, 22-letnega moškega. Njegov oče je bil zamorec, njegova mati pa Eskimka. Anavkva, kakor se imenuje mladi mož, je po svojem očetu podedoval rast in lasse, oči ima eskimske. Velja za enega najboljših lovcev na kožuhaste živali. Normann je ugotovil, da je bil oče tega lovca služabnik velikega polarnega raziskovalca Pearyja.

Milijonar John Steall je kot mlad človek zaslужil v Kaliforniji v Ameriki nad 10 milijonov dolarjev premoženja. Objesten je začel prižigati cigarete z bankovci — tudi pri nas je

»Prav,« je pritrdil Janči. »Na veliko soboto bom pa že doma.«

»Kaj ne bi bil! Na ta dan pa ja ne boš hodil okrog kupovat. Ne bi imel božjega blagoslova, če še tedaj ne bi imel miru.« Staremu je šlo na smeh, ko je Janči privolil, da mu pojde za poroka.

Maršekov je bil namreč prekupčevalec z živino. Nakupoval jo je za bogatega mesarja in trgovca iz bližnjega mesta.

Ko se je Smeh poslovil in stopil nazaj na kolnik, je bilo že dosti pozno. Stari se za noč ni zmenil, ampak je z nekako lahkim srcem korakal nazaj v Topolovce.

Zdaj je še moral k Bakanu. Vstopil je v kuhinjo, kajti le tukaj so svetili. Našel je družino pri večerji. Bilo mu je nerodno; vendar pa je kazal neko ravnodušnost in zmerno resnobo. Sprva ni pokazal niti z vedenjem, po kako važnem poslu je prišel.

Počakal je, da so se najedli.

Nato sta z Bakanom, ki je bil od njega nekoliko mlajši, stopila v sobo.

Bakan je precej časa premišljeval, preden se je odločil:

»Če pojde Maršekov Janči, ti bom za poroka tudi jaz. Če pa Janči ne bo hotel, tedaj me zaman prosiš.«

Pri tem je tudi ostal. Smeh pa je bil vendar zado-

voljen. Svoj opravke je izvršil dobro, da se tako niti nadejal ni. Janči gotovo pojde; saj besede Maršekov še nikoli ni požrl. Bakan pa še tako ne.

Če bi bil mlad, bi sedaj Smeh prijel za klobuk, ga zavihtel nad glavo in na glas zaukal. Tako pa je stisnil roke v žep in s toplo zavestjo, da je zdaj vse dobro, hitel proti domu.

*

»Jezus, kaj si vendar misliš, da si kar brez nas — da si mu obljubil poročstvo!« se je znašala žena nad Jančijem, ko je Smeh odšel.

»Bog pomagaj — saj se mu pa vendar nisem mogel zameriti... In Smeh je pošten človek — se je mož branil in stopil v kuhinjo k večerji.

Punica, mala in živahna ženska, se je obrnila od ognjišča, kjer je devala hrano iz lonca v skledo, in jezno dejala:

»Kako si vendar mogel privoliti v to brlezgo, iz katere ne veš, če boš prišel čist! Poleg tega so pa tvoji starši še živi in posestva še nisi podedoval. Vse to, kar je pri nas, pa je tvoje žene, moje hčere. Na to se pa ne boš smel podpisati, to ti povem! Če se hočeš podpisati, podpiši se le na svoj zaslužek! A ne verjamem, če bi to veljalo...«